

Nordvestjylland, tror jeg ikke, man kan tillægge den ny Bane over Funder—Bramminge for nogen tilsvarende Del af Landet; allerede Længden af den Vej, som bespares, turde bevise dette. Det som spares mellem Herning og Vejle, er i Forhold til Forbindelsen over Skanderborg et Par og tres Kilometer. Det, der spares imellem Funder og Esbjerg i Forhold til Banen over Skern, er kun et Par og tyve. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) oplyste jo, at man yderligere vil spare en Snes Kilometer paa Turen der oppe fra til Herning, men jeg nævner kun disse to nærmestliggende Punkter; allerede det turde ogsaa være nok til at vise, at Herning—Vejle Banen har større Betydning for den gennemgaaende Trafik, end den anden har. Paa den anden Side kan det vel ikke bestrides, at Funder—Bramminge Banen ophjælper et større hidtil uhjulpet Opland end den anden, om de end begge to have Betydning i den Retning. Men jeg tror ikke, at denne Tanke kan veje op mod Forskellen med Hensyn til den gennemgaaende Trafik; det turde dog være, at man i saa Henseende nok kunde give sig Tid til at vente de faa Aar, som i saa Henseende ligge imellem. De bør begge gennemføres; det er jo ganske klart, men det forekommer mig, at naar man skal vælge imellem, hvilken der skal først, bør man vælge Vejle—Herning Banen. Den Tanke, som er kommen frem paa forskellige Punkter, at man skulde lade det ene og det andet Foretagende fordele sig over hele Tidsrummet, vilde jo i Virkeligheden konsekvent føre til, at vi begyndte paa alle Anlægene paa een Gang, for at de kunde følges ad; det tror jeg dog ikke var praktisk.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at naar man for at fremskynde hele denne Historie har henvist til at forøge de 2½ Million Kr., som ere forudsatte i Lovforslaget, til 3 Mill. Kr., saa vil jeg fraraade, at man tænker paa det; jeg tror ikke, at det finansielt set lader sig forsvare. Vi have allerede her stillet store Krav til Statskassen, og jeg tør ikke — ogsaa af Hensyn til Finansministeren — tilraade, at man spænder Buen højer. Et andet Hensyn vil jeg heller ikke undlade at anføre. Det har dog sikkert nationaløkon-

misk Betydning for vort Land, at vi fordele alle disse Arbejder nogenlunde jævnt over et nogenlunde langt Aaremaal; det er neppe heldigt, at vi bunke alt for meget sammen paa en Gang. Som Trafikminister kunde jeg selvfølgelig intet have imod, at vi fik det alt sammen den Dag i Morgen, men jeg er ikke blind for, at der er ogsaa andre Hensyn at tage.

Der er jo fremkommet Forslag om flere Statsbaneanlæg end dem, jeg her har nævnt, og som staa i § 1, og der møder jeg da Spørgsmaalet om Refsnæs—Hou, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i et saa veltalende og vel gennemtænkt Foredrag gjorde sig til Talsmand for. Jeg vilde nødigt af den Varme, hvormed det ærede Medlem talte, lade mig friste til en stærkere Imødegaaelse af dette Krav end nødvendigt — nødvendigt for at opretholde mit Forslag; for jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det er mit Forslag, der bør følges i dette Øjeblik og ikke det ærede Medlems. Jeg vil nemlig ikke fra denne Plads udtale mig imod den Tanke at komme til en Forbindelse Refsnæs—Hou en Gang i Fremtiden. Det har jo heller ikke Kommissionen gjort; dens store Flerthal, som jo er imod Projektet Refsnæs—Hou, slutter sin Omtale deraf med at sige Side 21 i Betænkningen: „Først naar en Gang de fornævnte Anlæg ikke længere kunne magte den stigende Trafik, kan der efter Fler-tallets Mening blive Spørgsmaal om at tage ny Forbindelsesrouter mellem Sjælland og Jylland — og der under muligen Refsnæs—Hou — op til Overvejelse“. Deri ligger, at man ikke heller fra Kommissionens Side har villet for Tid og Evighed ramme en Pæl igennem Refsnæs—Hou. Naar der siges „muligen“ kunde jeg maaske endogsaa fristes til at sige „navnlig“; for efter hvad jeg hidtil kender til de forskellige Projekter om en direkte Forbindelse mellem Sjælland og Jylland over Kattegat, saa vil jeg jo nok — idet jeg haaber, at det ærede Medlem ikke vil misbruge denne Udtalelse — sige, at jeg ikke tror, at noget andet Projekt kan komme op ved Siden af Refsnæs—Hou. Men i dette Øjeblik, i den Periode, vi her lovgive for, tror jeg ikke, at man bør realisere denne Tanke, og det er først og fremmest — jeg haaber at